

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 17Csp/44/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416214013
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lívia Gombárová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2022:4416214013.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky sudkyňou Mgr. Líviou Gombárovou v právnej veci žalobcov v 1. rade: C. H., nar. X.X.XXXX, trvale bytom G. - H. G., H. XXX/XX a v 2. rade: N. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G. - H. G., H. XXX/XX, obaja právne zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Košice, Kuzmányho 29, IČO: 47234466, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35792752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47233516, o zaplatenie 3.927,28 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom v I. a v II. rade spoločne a nerozdielne 3.927,28 eur spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.927,28 eur od 16.08.2016 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

II. Súd žalobcom v I. a v II. rade p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100 %, o ktorej výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia v 1. a v 2. rade sa žalobným návrhom doručeným súdu dňa 16.8.2016 domáhali proti žalovanému o zaplatenie 3.927,28 eur spolu s 8% ročným úrokom z omeškania od 16.8.2016 do zaplatenia titulom bezdôvodného obohatenia. Žalobu odôvodňovali tým, že žalovaný so žalobcom v 1. rade ako dlžníkom a žalobcom v 2. rade ako spoludlžníkom t.j. spotrebiteľmi uzatvoril zmluvu o revolvingovom úver č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mali byť zo strany žalovaného žalobcom poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1.942,24 eur, ktoré mali žalobcovia splácať v 36 mesačných splátkach po 110,67 eur a žalobcovi vrátiť istinu s odplatom za poskytnutie úveru vo výške 3.984,12 eur. Zo strany žalobcov v 1. a v 2. rade bolo na účet žalovaného poukázané plnenie vo výške 6.515,99 eur a teda v rozsahu 4.573,75 eur došlo zo strany žalobcov k plneniu nad rámec istiny poskytnutého úveru. Zároveň žalobcovia poukázali, že na základe predmetnej úverovej zmluvy a dohody o zrážkach zo mzdy v nej zakotvenej im boli vykonávané zrážky zo mzdy, pričom Okresný súd Nové Zámky v konaní pod sp. zn. 5C/322/2015 uznesením z 17.9.2015 nariadil predbežným opatrením žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcov a zamestnávateľom žalobcov zakázal vykonávať zrážky zo mzdy v prospech žalovaného. Neskôr v konaní vo veci samej pod sp. zn. 18C/98/2015 Okresný súd Nové Zámky rozsudkom z 8.9.2015 určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy zakotvená v predmetnej revolvingovej zmluve je neplatná. Žalobcovia v žalobe poukázali na § 44 odsek 2 OZ a § 3 odsek 5 z.č. 258/2001 Z.z. platného v čase uzatvorenia zmluvy. Tvrdili, že obligatórne údaje obsiahnuté v predmetnej zmluve o úver boli do zmluvy doplnené až po prijatí návrhu na uzavretie tejto zmluvy, keď žalobcovia dňa 16.1.2007 žiadali o poskytnutie revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX a dňa 18.1.2007 bola žiadosť doplnená o údaje v bode 6. zmluvy. S poukazom na § 3 odsek 5 z.č. 258/2001 poukázali na pochybenie

veriteľa, ktorý nedodrжал základnú povinnosť umožniť spotrebiteľovi byť informovaný o podmienkach právneho vzťahu a to právo spotrebiteľa na informácie, v dôsledku čoho považovali zmluvu o úvere podľa § 39 OZ za absolútne neplatnú. Žalobcovia poukázali, že zmluva o revolvingovom, úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a poukázali predovšetkým na výšku odplaty, ktorá bola vo výške 27,06 %, čo prevyšovalo odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, pri svojej argumentácii poukázali na rozhodnutia Krajského súdu Prešov z 28.9.2011 sp. zn. 3Co/3/2011, Krajského súdu Trenčín z 9.11.2010 sp. zn. 17Co/313/2010, Okresného súdu Nitra z 3.11.2015 sp. zn. 9C/192/2015. Vzhľadom na vyššie uvedené tvrdili, že žalovaný mal nárok len na vrátenie ním poskytnutých finančných prostriedkov vo výške 1.942,24 eur. Žalobcovia si uplatnili nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia len vo výške 3.927,28 eur, čo predstavuje plnenie poskytnuté žalovanému nad rámec istiny poskytnutého úveru v rozsahu splátok od 22.8.2013 do 25.8.2015. Zároveň poukázali, že v bode 6. predmetnej zmluvy je uvedená výška RPMN 62,40% namiesto skutočnej výšky RPMN 70,56 %, čo považovali za nekalú praktiku žalovaného a nesprávne uvedenú hodnotu RPMN v súvislosti s čím poukázali na rozhodnutie Okresného súdu Lučenec sp. zn. 7C/97/2014 z 26.11.2014 a poukázali na znenie ust. § 4 odsek 2 písmeno g) z.č. 258/2011 Z.z. v dôsledku čoho považovali zmluvu podľa § 11 odsek 1 z.č. 129/2010 Z.z. za bezúročnú a bez poplatkov. Vzhľadom k tomu, že žalovaný napriek výzve dlžnú sumu nevrátil sa žalobcovia domáhali aj úroku z omeškania od 16.8.2016 (od nasledujúce dňa po konci lehoty na dobrovoľné vrátenie bezdôvodného obohatenia).

2. Podaním doručeným súdu dňa 21.12.2016 sa k žalobe vyjadril žalovaný, ktorý navrhol žalobu ako bezdôvodnú zamietnuť. Zároveň žalovaný vo vzťahu k uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti s poukazom, že vzťah z bezdôvodného obohatenia medzi účastníkmi je vzťahom osobitným a nie spotrebiteľským, keď poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Žilina 9Co/516/2015 z 29.10.2015. K tvrdeniu žalobcov o neplatnom uzatvorení zmluvy o revolvingovom úvere (prijatia návrhu s dodatkami a výhradami a nedohodnutie údaj o RPMN) uviedol, že ustanovenia o uzatváraní zmluvy nie je možné aplikovať mechanicky na všetky náležitosti zmluvy o revolvingovom úvere, pretože nie všetky objektívne môžu byť výsledkom dohody zmluvných strán. Bránil sa, že údaj o RPMN sa objektívne v čase podania návrhu na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere navrhnuť nedá aj preto, pretože zákonná úprava výslovne stanovuje časový okamih, ku ktorému sa RPMN určuje a tým je deň uzavretia zmluvy. Tento údaj je možné určiť na základe vzorca určeného zákonom a určenie hodnoty RPMN závisí čiastočne od dohodnuteľných údajov (výška úveru, výška splátky, počet splátok), ktoré v čase podania žiadosti nie sú ani dlžníkom navrhované ani určené (dátum prvého čerpania) a od objektívnych skutočností, ktoré strany neurčujú.

K tvrdeniu žalobcov o odplate prevyšujúcej odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery uviedol, že obmedzenie odplaty bolo do právnej úpravy zavedené až od 1.7.2008 (nariadením vlády č. 238/2008 ktorým sa vykonávali ustanovenia § 3 odsek 10 a 11 z.č. 258/2001). Žalovaný sa bránil tým, že zmluva o úvere je podľa § 502 Obchodného zákonníka zmluvou odplatnou, prednostné použitie Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské vzťahy bolo zavedené až zákonom č. 102/2014 a účinné od 1.4.2015. Žalovaný sa ďalej bránil, že v zmysle regulácie maximálnej výšky odplaty od 1.7.2008 bola maximálna hodnota odplaty pre rovnaký typ spotrebiteľského úveru vo výške 112,53 %. Žalovaný zároveň vzniesol námietku premlčania objektívnej aj subjektívnej premlčacej lehoty z titulu bezdôvodného obohatenia s poukazom na § 107 odsek 1 OZ a uviedol, že žalobca nepreukázal, kedy sa dozvedel o bezdôvodnom obohatení.

3. Podaním doručeným súdu dňa 9.3.2017 sa k vyjadreniu žalovaného vyjadrili žalobcovia cestou právneho zástupcu, keď k aktívnej legitímácii žalobcu v 2. rade uviedol, že žalobca v 2. rade vystupuje v predmetnom zmluvnom vzťahu ako spoludlžník a teda zo zmluvy pre neho vyplývajú rovnaké práva a povinnosti ako pre samotného dlžníka pričom poukázal na ustanovenie § 143 OZ o aktívnej legitímácii žalobcu v 2. rade a o tom, že žalobca v 1. rade a žalobca v 2. rade sú oprávnení spoločne a nerozdielne na vrátenia plnenia poskytnutého žalovanému bez právneho dôvodu o čom svedčí skutočnosť, že žalobcovia v 1. a v 2. rade sú manželmi a ich príjmy spadajú pod režim bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Poukázal, že úhrada pohľadávok žalovaného bola uspokojovaná zo spoločného majetku manželov prostredníctvom zrážok zo mzdy žalobcov, pričom mzda manželov nesporne podlieha režimu bezpodielového spoluvlastníctva manželov a preto bezdôvodným obohatením došlo k neoprávneným zásahom do majetkových práv oboch manželov.

K námietke miestnej nepríslušnosti žalobcovia uviedli, že skúmanie miestnej príslušnosti závisí od posúdenia právneho vzťahu a nie od uplatneného nároku. V danom prípade ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy keď s poukazom na § 52 odsek 1,2,3 OZ ako aj § 2 písmeno a) a b) a § 3 odsek 1,2 z.č.

258/2001 Z.z. keď v predmetnej úverovej zmluve žalovaný konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaní tak nekonali. Žalobcovia poukázali na § 19 písmeno d) CSP a právo výberu súdu spotrebiteľom v spotrebiteľskom spore.

K neplatnému uzatvoreniu zmluvy o úvere žalobcovia zotrvali na svojom tvrdení, keď v bode 6. zmluvy boli obligatórne údaje doplnené až po prijatí návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalobcov a preto tvrdili, že v zmysle § 44 odsek 2 OZ sa prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky výhrady obmedzenia alebo iné zmeny považuje za nový návrh. Zároveň poukázali na § 3 odsek 5 z.č. 258/2001 a uviedli, že žalovaný bol povinný informovať žalobcov o náležitostiach a parametroch úveru, túto povinnosť si však nesplnil, čím porušil základné právo žalobcov ako spotrebiteľov a na základe uvedeného je možné v súlade s § 39 OZ vyvodiť záver o absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere. V súvislosti s uvedeným poukázal na rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Co /1266/2014 z 9.12.2014 ako aj rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica 13Co/1269/14 z 9.12.2014 Okresného súdu Zvolen sp. zn. 15 C101/2014 z 13.1.2015 a zároveň žalobcovia zotrvali aj na tvrdení nesprávnosti RPMN a poukázali na rozhodnutia Krajského súdu Trenčín z 15.4.2015 pod sp. zn. 5Co/764/2015 Krajského súdu Prešov z 14.5.2014 sp. zn. 3Co/29/2014 Krajského súdu Prešov z 26.9.2012 sp. zn. 2Co102/2011 Okresného súdu Žiar nad Hronom z 18.8.2015 sp. zn. 19C/79/2015 Okresného súdu Lučenec sp. zn. 7C/97/2014 z 26.11.2014.

K odplate za poskytnutie úveru žalobcovia uviedli, že nie je dôležité, z čoho sa predmetná odplata skladá, ale to, že jej výška dosahuje mieru 27,6 % čo je v rozpore s ust. § 53 odsek 6 OZ a v rozpore s dobrými mravmi tým, že prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Zároveň v tomto smere poukázali na rozhodnutia Krajského súdu Prešov z 7.5.2013 sp. zn. 6Co/138/2012, Okresného súdu Košice z 22.1.2013 pod sp. zn. 17C/170/2012 rozhodnutie NS SR 5Cdo/26/11 z 26.4.2012.

K námietke premičania nároku žalobcovia uviedli, že skutočnosť že sa na ich úkor niekto obohatil sa dozvedeli až od právneho zástupcu, pričom od tohto momentu do podania žaloby ubehlo niekoľko dní a poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR z 27.3.2007 sp. zn. 33 Odo 306/2005, keď pre začiatok plynutia subjektívnej premičacej lehoty na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná a nie len predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, kto na jeho úkor získal majetkový prospech a na ďalšie rozhodnutia a to NS SR sp. zn. 5Cdo/121/2009 z 23.1.2011 uznesenia Ústavného súdu SR III. ÚS 413/2013, Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Co/1455/2014, Krajského súdu Banská Bystrica z 24.2.2016 sp. zn. 17Co/1008/2014. Žalobcovia navyše poukázali na to, že svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia si uplatnili len v rozsahu plnení plnených na účet žalovaného od 22.8.2013 do 25.8.2015, pričom k podaniu žaloby došlo dňa 12.8.2016 z čoho nesporne vyplýva, že žaloba bola podaná v lehote 3 rokov a preto objektívna premičacia lehota neuplynula.

4. Súd prvej inštancie dňa 29.3.2017 pod sp. zn. 17Csp/44/2016-73 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcom v I. a v II. rade spoločne a nerozdielne sumu 3927,28 eur s 8% ročným úrokom z omeškania zo sumy 3927,28 eur od 16.8.2016 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Žalobcom v I. a v II. rade priznal podľa § 255 odsek 1 C.s.p. s poukazom na § 262 odsek 1 C.s.p. proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100%. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolania žalovaný, ktorý navrhol rozsudok zmeniť, žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. V dôsledku uvedeného odvolania druhoінштанčný súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súd na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že prvoinštančný súd v ďalšom konaní opätovne posúdi nárok žalobcov uplatnený žalobou, tak, aby jeho rozhodnutie správne racionálne, akceptujúce právo strán na spravodlivý proces a zároveň naplňujúce požiadavky kladené na riadne a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia.

5. Súd v zmysle § 180 C.s.p. pojednával v neprítomnosti žalobcov a ich právneho zástupcu, ktorý ospravedlnil neúčast' na pojednávaní podaním doručeným súdu dňa 14.3.2022 z dôvodu hospodárnosti konania a v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorý podaním doručeným súdu dňa 28.2.2022 ospravedlnil neúčast' na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania ako aj epidemiologickej situácie a súhlasil s pojednávaním v ich neprítomnosti.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením a prehodnotením pripojených správ a dokladov a to výzvou na vrátenie plnenia, Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru, zmluvou o revolvingovom úvere, prehľadom platieb, uznesením Okresného súdu Nové Zámky 5C/322/2015, vyjadrením žalovaného, vyjadrením žalobcov v k vyjadreniu žalovaného, výpisom z obchodného registra žalovaného priemernými úrokovými mierami z úverov obchodných bánk, emailová komunikácia výzva na vrátenie plnenia z 12.08.2016 pripojeným spisom Okresného súdu Nové Zámky 18C/98/2015 a z neho

predovšetkým rozhodnutím 18C/98/2015-58 zo dňa 08.09.2015 a rozhodnutím Krajského súdu Nitra 6Co/128/2016-98 zo dňa 31.05.2016 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

7. Na základe žiadosti o schválenie revolvingového úveru/ zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX dlžník - v tomto spore žalobca v 1. rade ako dlžník a spoludlžníčka - žalobkyňa v 2. rade v žiadosti v bode 2. a 3. zmluvy identifikovaný ako fyzické osoby požiadali veriteľa t.j. žalovaného v spore uvedeného v bode 1. žiadosti o revolvingový úver vo výške 60.012 Sk (t.j. 1.992,03 eur) so splatnosťou úveru (počet/ splatnosť) 36, 25 s mesačnou splátkou vrátane úroku 3.334 Sk (t.j. 110,67 eur), keď požadovaná výška úveru predstavovala celkovú sumu splátok úveru, úrokov a poplatku za uzatvorenie zmluvy vo výške 120 024 Sk (t.j. 3.984,12 eur), s RPMN úveru 70,55 % a poplatkom za uzatvorenie zmluvy 1.500 Sk (t.j. 49,79 eur).

8. V bode 6. zmluvy sa nachádzali údaje o schválenom revolvingovom úvere a to schválenej výške úveru 120. 024 Sk, splatnosti úveru (počet/splatnosť) 36, 24, poskytnutej čiastke 60.012 Sk, mesačnej splátke 3.334 Sk a RPMN vo výške 62,40% a poplatku za uzatvorenie zmluvy 1.500 Sk. V bode 7. zmluvy o revolvingovom úvere bola obsiahnutá dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorú účastníci uzatvorili podľa § 551 OZ. Zo zmluvy o revolvingovom úvere mal súd ďalej preukázané, že dlžník a spoludlžník zmluvu podpísali dňa 16.1.2007, pričom veriteľ zmluvu podpísal až dňa 18.1.2007.

9. Z prehľadu platieb ku zmluve o revolvingovom úver č. XXXXXXXXXXXX mal súd preukázané, že od 16.2.2007 do 25.8.2015 žalobcovia v 1. a v 2. rade zaplatili na účet žalovaného celkom sumu 6.515,99 eur, ktorú sumu žalovaný v spore nerozporoval.

10. Z výzvy zo dňa 15.8.2016 mal súd preukázané, že žalobcovia v 1. a v 2. rade vyzývali žalovaného o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 4.573,75 eur najneskôr do 15.8.2016, ktorú skutočnosť žalovaný taktiež nerozporoval.

11. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 18C 98/2015 mal súd preukázané, že Okresný súd rozsudkom zo dňa 8.9.2015 v spojitosti s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre 6Co 128/2016-98 z 31.5.2016 určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. zo dňa 16.1.2017 uzatvorená medzi účastníkmi žalobcami v 1. a v 2. rade C. H. a N. H. je neplatná a žalovaného - Profi Credit Slovakia s.r.o. zaviazal na náhradu trov konania.

12. Podľa § 52 odsek 1,2,3 Občianskeho zákonníka účinného od 13.04.2006 do 28.02.2007 (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 odsek 1, 3 písmeno a), 4 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 odsek 1,2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 písmeno a), b) z.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného od 01.07.2006 do 31.12.2007 (ďalej len „z.č. 258/2001 Z.z.“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 odsek 1, odsek 2, odsek 5 z.č. 258/2001 Z.z. veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4. Na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie.

Podľa § 3 odsek 5 z.č. 258/2001 Z.z. pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4 prostredníctvom ustanoveného vzoru formulára. Na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie.

Podľa § 4 odsek 1, odsek 2, odsek 5 z.č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 odsek 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 44 odsek 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Podľa § 451 odsek 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 odsek 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 517 odsek 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. účinného od 1.1.2015 ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. účinného od 1.7.2010 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 100 odsek 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 odsek 1, 2 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

13. Na základe vykonaného dokazovania a opätovného posúdenia skutkového stavu ako i jeho právnej kvalifikácie súd dospel k záveru, že žaloba žalobcov je dôvodná. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali o zaplatenie 3.927,28 eur spolu s 8% ročným úrokom z omeškania od 16.8.2016 do zaplatenia a to titulom bezdôvodného obohatenia. Tvrdili, že zmluva je absolútne neplatná z dôvodu zmeny údajov o predpokladanej RPMN v bode 6. zmluvy o revolvingovom úvere a taktiež tvrdili, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, keď poukázali na výšku RPMN a výšku odplaty za poskytnutý úver.

14. Súd prioritne skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcov v 1. a v 2. rade t.j. či sú nositeľmi hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzujú žalobou uplatnený nárok a ktorú mal preukázanú zo zmluvy o revolvingovom úvere, keď žalobca v 1. rade bol označený ako dlžník a žalobca v 2. rade ako spoludlžník a teda z predmetnej zmluvy pre neho vyplývajú rovnaké práva a povinnosti ako pre samotného dlžníka. Dlžník a spoludlžník sú obaja rovnako zodpovední za splatenie celej dlžnej sumy s poukazom na ustanovenie § 511 odsek 1 OZ, keď veriteľ môže požadovať plnenie záväzku od ktoréhokoľvek z nich. Pokiaľ medzi dlžníkom a spoludlžníkom existuje písomná dohoda o tom, kto v akej sume sa bude podieľať na záväzku, tak ten dlžník, ktorý dlh veriteľovi splnil nad rámec toho, k čomu bol na základe dohody povinný, môže vymáhať od druhého dlžníka tú časť dlžnej sumy, ktorá prevyšuje vopred dohodnutý podiel. Pokiaľ dlžník a spoludlžník nemajú takú dohodu, tak platí, že sú zaviazaní spoločne a nerozdielne a ich podiel je rovnaký. V takom prípade veriteľovi nezáleží, ktorý spoludlžník zaplatí ten dlh, lebo ich vníma rovnako. Ak jeden dlžník poskytne veriteľovi celé plnenie, tak spoločný záväzok zaniká. Z uvedeného je zrejmé, že medzi žalobcami ako dlžníkmi z revolvingovej zmluvy (ktorú obaja podpísali v ten istý deň) vznikol solidárny záväzok a preto je nesporné, že predmetný záväzok plnili obaja dlžníci (žalobcovia) spoločne resp. zo spoločných finančných prostriedkov. Ak teda došlo k spoločnému plneniu dlhu zo strany oboch dlžníkov s tým, že ak by takýmto postupom plnili nad rámec toho, k čomu boli zo zmluvy o revolvingovom úvere povinní, je nutné konštatovať, že tak dlžník ako aj spoludlžník sú nositeľmi hmotnoprávneho oprávnenia na vydanie bezdôvodného obohatenia resp. sú nositeľmi aktívnej vecnej legitímácie na uplatnenie predmetného nároku.

15. Zákon č. 150/2004 Z.z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. zakotvil s účinnosťou od 1.4.2004 t.j. pred uzatvorením spornej zmluvy do nášho právneho poriadku inštitút spotrebiteľských zmlúv. Občiansky zákonník bol zákonom č. 568/2007 Z.z. s účinnosťou od 1.1.2008 novelizovaný, v rámci čoho došlo k explicitnému rozšíreniu spotrebiteľských zmlúv v zmysle § 52 odsek 1 tak, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Prechodné ustanovenie § 879j OZ účinného od 1.1.2008 ustanovuje, že ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1.1.2008 vznik týchto právnych vzťahov ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1.1.2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov. Vo vzťahu k Občianskemu zákonníku, zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platný a účinný v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, ako špeciálny právny predpis rozširoval rozsah definície spotrebiteľskej zmluvy (§ 1 a contrario v spojení s § 2) citovaného zákona aj o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v zmysle čoho je potrebné na predmetný právny vzťah založený zmluvou o úvere primerane aplikovať

Sk, nominálna hodnota úveru, ktorá predstavovala aj celkovú sumu splátok úveru vrátane úrokov a poplatku za uzatvorenie zmluvy 120.024 Sk, RPMN za úver 70,55%. Išlo o typ požadovaného úveru označený ako bonus. Z predmetných údajov vyplýva, že uvedené bolo vyplnené zástupcom žalovaného. Podstatne iným písmom sú už vyplnené údaje o schválenom revolvingovom úvere, ktoré obsahuje bod 6) líčnej časti tejto zmluvy, kde je uvedená poskytnutá čiastka úveru 60.012 Sk, počet splátok 36 pri splatnosti k 24. dňu dňu v mesiaci, výške mesačnej splátky 3.334 Sk. Ďalej je uvedený poplatok za uzatvorenie zmluvy 1.500 Sk, nominálna hodnota úveru, ktorá predstavuje celkovú sumu splátok úveru, úrokov a poplatku za uzatvorenie zmluvy 120.024 Sk, RPMN 62,40%. Bod 7) zmluvy obsahuje dohodu o zrážkach zo mzdy. V zmysle bodu 8) líčnej časti zmluvy dlžník, spoludlžník s veriteľom v ďalšom odkazujú na úpravu obsahnutú v zmluvných dojednaniach o revolvingovom úvere (na zadnej strane žiadosti /zmluvy), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto žiadosti/zmluvy s tým, že sa s nimi oboznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať, pričom ani jedna strana súdu takéto zmluvné dojednania nepredložila. Je zrejmé, že žalobcovia v 1. a v 2. rade dňa 16.1.2007, keď podpísali túto žiadosť, vyplnili s obchodným zástupcom žalovanej obchodnej spoločnosti len body 1. až 5. zmluvy, teda požiadali o poskytnutie úveru a ďalšia časť obsahujúca údaje o schválenom revolvingovom úvere bola dopísaná dodatočne ku dňu 18.1.2007, kedy podpísali predmetnú zmluvu oprávnení predstaviteľia obchodnej spoločnosti Profireal Slovakia spol. s r.o., o čom svedčí podpis a pečiatka na zmluve.

Je teda zrejmé, že po preskúmaní žiadosti žalobcov, odporca reagoval doplnením údajov v zmluve. Túto situáciu súd posudzoval v zmysle ustanovení § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch a ustanovení § 43a až 44 OZ, ktoré obsahujú ustanovenia o návrhu na uzavretie zmluvy a prijatie návrhu na uzavretie zmluvy. Podľa § 4 odsek 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na obligatórnu písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo teda nutné, aby žiadosť, vyplnená žalobcami o poskytnutie revolvingového teda spotrebiteľského úveru bola ohľadne týchto podstatných náležitostí, vymenovaných vyššie, zhodná s písomným prejavom, ktorým žalovaný akceptoval návrh žalobcov na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere. Návrh žalobcov na uzavretie zmluvy nazvaný ako žiadosť a akceptácia v bode 6. predmetnej zmluvy sa rozchádzajú vo výške RPMN za poskytnutý úver a v dátume splatnosti splátok, čím nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy v časti jej podstatnej náležitosti a to je údaj o RPMN v zmysle e§ 4 odsek 2 písmeno a), g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Nakoľko tzv. prijatie návrhu žalobcov na uzavretie zmluvy urobené vyššie uvedenými úkonmi žalovaného teda vyplnením bodu 6) žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru obsahovalo zmenu v údajoch o RPMN a v dátume splatnosti splátok istiny je treba takýto písomný z pohľadu vyššie citovaných zákonných ustanovení nutné považovať za nový návrh v časti, ktorá sa týkala tejto zmeny. Je nesporné, že žalobcovia uvedené akceptovali, čerpali úver, teda správali sa v zmysle zmluvy. Keďže však zmluva o spotrebiteľskom úvere je obligatórne písomná, súd na základe vykonaného dokazovania dospel k presvedčeniu, že nebola platne uzavretá pokiaľ ide o jej podstatnú náležitosť a to údaj o RPMN a termín splátok istiny a preto je podľa § 39 Občianskeho zákonníka nevyhnutné vyvodiť záver o absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere.

19. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí toto obohatenie vydať tomu na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Závazkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne však len za splnenia zákonných predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby (obohateného), protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu (postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom inej určitej osoby. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané.

20. S poukazom na súdom konštatovanú absolútnu neplatnosť vyššie uvedenej zmluvy o revolvingovom úvere a s poukazom na skutočnosť, že žalovaní v 1. a v 2. rade zaplatili na účet žalovaného celkom sumu 6.515,99 eur (keď výška skutočne poskytnutého úveru bola 1.942,24 eur), ktorú sumu žalovaný v spore nerozporoval mal súd preukázané, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil získaním majetkového prospechu plnením žalobcov z neplatného právneho úkonu a teda súd mal preukázanú majetkovú ujmu ako aj príčinnú súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy. Splnenie predpokladov pre vznik záväzkového právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia musí súd posudzovať vždy podľa špecifických skutkových okolností v konkrétnej prejednávanej veci, na ktoré aplikuje konkrétnu normu hmotného práva. Súd mal preukázané, že žalobcovia od 16.2.2007 do 25.8.2015 vykonali platby v prospech účtu žalovaného celkom vo výške 6.515,99 eur. S poukazom na

predchádzajúce odôvodnenie, keď súd považoval vyššie uvedenú revolvingovú zmluvu za neplatnú, mal za preukázané že na základe vyššie uvedenej revolvingovej zmluvy, žalobcovia uhradili žalovanému celkom sumu 6.515,99 eur a žalovaný sa bezdôvodne obohatil o sumu 4.573,75 eur, predstavujúcu rozdiel medzi zaplatenou sumou a skutočne poskytnutou výškou úveru (1.942,24 vyplývajúcou z výpisu prehľadu platieb), ktorá zároveň predstavuje majetkovú ujmu žalobcov a preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku rozhodnutia a priznal žalobcom v 1. a v 2. nárok z titulu bezdôvodného obohatenia vo výške 3.927,28 eur (ktoré predstavujú splátky splatené od 22.8.2013 do 25.8.2015).

21. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného, súd skúmal či táto námietka je dôvodná. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia ako majetkové právo sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky. Pre začiatok behu subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal. Pritom nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o získaní tohto obohatenia na jeho úkor dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti prípadne skôr. Naproti tomu plynutie objektívnej premlčacej doby je upravené bez akejkoľvek závislosti na subjektívnej vedomosti oprávneného o bezdôvodnom obohatení získanom na jeho úkor a v zmysle ustanovenia § 107 odsek 2 OZ plynie odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo. V danom prípade si žalobcovia uplatnili nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od splátky zaplatenej žalovanému dňa 22.8.2013 podľa ktorej objektívna premlčacia doba uplynula až dňa 22.8.2016 a žaloba bola podaná na súd dňa 16.8.2016 a teda súd nárok žalobcov o vydanie bezdôvodného obohatenia nepovažoval za premlčaný.

22. Zároveň súd zaviazal žalovaného podľa § 517 odsek 1, 2 OZ na zaplatenie úroku z omeškania podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. účinného od 1.1.2015 s poukazom na § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. účinného od 1.7.2010, pretože mal preukázané, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou dlhu prvého dňa po uplynutí lehoty na plnenie uvedenej vo výzve zo dňa 15.8.2016 a dňa 16.8.2016 bol preto preukázateľne v omeškaní s úhradou žalovanej sumy.

23. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 odsek 1 C.s.p. s poukazom na § 262 odsek 1 C.s.p., pretože žalobcovia boli v spore v plnom rozsahu úspešní. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 odsek 1 z.č. 233/1995 Z.z).